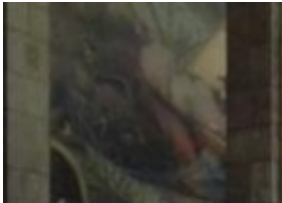

Abat Soler: “Entre els drets humans també hi ha el de decidir el nostre futur”

Dij, 21/11/2013 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterri- CR) “Avui dia desitgem i proclamem bastant més perquè l’autoconsciència dels catalans i l’articulació de la nostra nació en l’Estat actual han desvetllat la convicció que entre els drets humans també hi ha el de decidir el nostre futur”. És el salt a l’actualitat que va fer aquest dimecres l’abat de Montserrat **Josep Maria Soler** en situar les declaracions que fa 50 anys va fer al diari *Le Monde* el seu antecessor, l’abat **Aureli M. Escarré**.

Aquest va ser el missatge de [commemoració institucional](#) d’aquest [aniversari](#) per recordar com el 1963 l’abat Escarré va ser la primera autoritat eclesiàstica que va fer públicament una deslegitimació global al règim suposadament catòlic de Franco. L’acte es va fer al [Palau de la Generalitat](#), presidit pel conseller **Francesc Homs**.

L’abat Soler [no és la primera vegada](#) que es pronuncia a favor del [dret a decidir](#), però ahir ho va posar en continuïtat amb la trajectòria de Montserrat i dels seus antecessors. Així, quan Escarré “a més de la referència ben explícita als drets humans universals, advocà també per la llengua i la cultura catalana” es va situar “contra l’objecció corrent a l’època de titllar de separatisme el manteniment de la pròpia cultura”.

I, si llavors Escarré va precisar que en una gran majoria els catalans no eren separatistes amb “l’aleshores explosiva sentència” de “nosaltres som espanyols, no castellans”, Soler creu que “les coses han evolucionat i avui dia desitgem i proclamem bastant més”. Aquest “bastant més”, inclou “el dret a decidir el nostre futur”.

Per l’abat actual s’ha passat d’una situació en la que “els cristians catalans es veien reflectits entre les minories ètniques descrites en la *Pacem in Terris*” ara hi ha hagut una “l’evolució de la doctrina social de l’Església que ha fet noves aportacions sobre el tema de les nacionalitats i els seus drets”. Soler també va reconèixer que aquestes noves aportacions dins de l’Església catalana “els seus dirigents i de la majoria dels seus membres les han recollit i se les han fet seves”.

Soler va tancar el discurs més aplaudit de l’acte demanant que l’homenatge a Escarré “en el moment actual, no s’ha de limitar a recordar el passat sinó a continuar treballant, pel respecte al dret a les persones i dels pobles. I per tant, per continuar treballant pels drets del nostre país”. L’abat va situar el compromís d’Escarré en el seu “ser monjo” i en “situar l’Evangeli en el centre de la seva vida”, en un context en el que va “sintonitzar plenament amb la renovació del Vaticà II”.

Aquí podeu [llegir la intervenció](#) sencera de l’abat Soler i aquí [veure l’acte](#) íntegre.

L'acte al Palau de la Generalitat va ser la celebració central de la commemoració dels 50 anys de les declaracions de l'abat Escarré a *Le Monde* [organitzat per l'Associació de Periodistes Europeus](#) i l'Abadia de Montserrat. La presidenta de APEC, **Teresa Carreras**, va justificar la commemoració per recuperar l'herència d'Escarré i per reconèixer el "bon periodisme" que va representar l'entrevista signada per José Antonio Novais posant-se al costat de les llibertats. També va intervenir **Sergé Martí**, com a representant de l'actual redacció de *Le Monde*, que va exigir a la premsa actual "la missió de mantenir ben alta aquesta vigilància" a favor de la llibertat i la justícia.

L'actor **Joan Pera** va obrir l'acte llegint alguns fragments de l'entrevista a Escarré que van donar pas a la conferència de l'historiador **Joan B. Culla** sobre l'evolució de l'Església a Catalunya cap a posicions crítiques amb règim franquista. Segons Culla, "el compromís de Montserrat amb la llibertat i la catalanitat no era un dèria d'Escarré". De fet, les declaracions de l'abat culminen diverses polèmiques que ja havia tingut des de finals del anys 50, però és la "primera autoritat catòlica que fa una deslegitimació global del règim". A més, les declaracions es produeixen en un entorn episcopal franquista. El mateix any 1963 el bisbe de Lleida encara definia Franco com "el dedo de Dios" .

En l'acte també hi va intervenir el primer tinent d'alcalde de Ajuntament de Barcelona, **Joaquim Forn**, i el va clausura el conseller de Presidència, **Francesc Homs**. Els dos van defensar l'actualitat del missatge d'Escarré i van establir el seu paral·lelisme amb la situació actual.

Entre els assistents hi havia l'expresident del Parlament **Joan Rigol**; exconsellers com **Antoni Comas** i **Oriol Badia**; el director general d'Afers Religiosos, **Enric Vendrell**; i la presidenta d'Omnium Cultural **Muriel Casals**. A l'acte no hi va assistir cap bisbe de Catalunya que eren a Madrid participant en l'elecció del nou secretari de la Conferència Episcopal Espanyola.